

• debatt@vl.no
• debattavdelingen: 22 31 0430
(mellom kl. 09.00 og 11.00)

debatt

■ Husk at innlegg må signeres med fullt navn, og husk å oppgi adresse og telefonnummer.

■ Redaksjonen forbeholder seg retten til forkortelser. Innlegg som er sendt til andre aviser, blir vanligvis ikke benyttet. Vi foretrekker innlegg på e-post: debatt@vl.no

■ Innsendte manus blir ikke returnert. Vi returnerer disketter som er påført returadresse.

■ Send ditt innlegg til Vårt Land, postboks 1180, Sentrum, 0107 Oslo.
Merk konv.: «debatt»
Innlegg under 1200 tegn kommer raskere på.

■ Vårt Land betinger seg retten til å arkivere og utgi alt stoff i avisen i elektronisk form i Vårt Lands eget arkiv eller andre databaser Vårt Land har avtale med. Stoffet kan også gjøres tilgjengelig på Vårt Lands internetsider.

evolusjon

Må Darwins lære falle for å redde troen?

Forfatter Per A. Larssen har naturlig nok ikke likt at jeg skrev en ganske ensidig negativ omtale av hans bok «Darwins lære faller».

Han oppfordret meg 16.6. til å svare mer konkret på hva jeg mener er bokas svakheter. Men jeg vil heller gjøre det stikk motsatte, ikke fordi jeg ikke kunne ha svart, men fordi jeg tror at en forlenget runde om disse spørsmålene ikke vil føre fram. Jeg tror heller ikke at VL vil gi meg tilstrekkelig plass til å drøfte disse spørsmålene så grundig at Larssen blir fornøyd. Tross alt vil det kreve ganske mye innsikt for å klare å følge en slik debatt, og jeg tror at de av VLs lesere som allerede besitter et dypt nivå av faglig innsikt i naturvitenskap ikke vil trenge denne debatten. Jeg har heller ingen tro på at jeg kan overbevise Larsen, Tyvand eller Kvalbein om noe som helst; jeg skriver fordi VLs lesere ikke skal tro at disse tre på noen måte representerer fagkunnskapen i denne sammenhengen.

Det store spørsmålet er ikke hvorvidt mutasjoner kan være gunstige eller ikke. Dersom dette var spørsmålet, så finnes jo svaret allerede i faglitteraturen. Jeg kan godt vise de tre herrer ferske forskningsresultat som viser at det som etter lang tid viser seg å være evolusjonære nyvinninger faktisk kan komme som resultat av det som på kort sikt framstår som skadelige mutasjoner. Men jeg regner med at disse resultatene vil bli avvist som irrelevante. For det egentlig relevante spørsmålet er ikke naturvitenskapelig, men teologisk. Per A. Larssen peker på det vesentligste når han avslutter sitt innlegg slik: «Hele skaperverket vitner om hensikt og design.» Det var også dette som var temaet for Jon Kvalbeins kronikk 14.2.

Når Kvalbein, Tyvand og Larssen føler at de naturvitenskapelige forklaringene er en trussel mot deres oppfatning av Skaperens arbeidsmetode, ja kanskje Skaperens eksistens, så blir det jo viktig. Spørsmålet endrer natur

fra å være teoretisk til å bli emosjonelt og eksistensielt. Så viktig at man kan vie sin tid til å finne svakheter i fagfolkenes argumentasjon. Kjære leser: det enorme fokuset på det «uvitenskapelige» i evolusjonsteorien skyldes ikke at denne teorien står faglig svakere enn de fleste vitenskapelige teorier (og de skal alle kritiseres og forbedres!), men at mange føler at denne teorien rokker ved skapertroen. Da kan jeg ikke si annet enn at det er viktig å skaffe seg et bedre fundament under skapertroen enn at det skal finnes svakheter i forskernes teorier.

Klart det finnes store uløste mysterier i evolusjonsforskningen! Vi kan godt sammenligne den med de gamle utforskerne med store hvite utforskerde felt. Men bygg ikke din gudstro på disse feltene, for de blir gradvis mindre og perifere. Etter hvert som vi gjør nye oppdagelser og erkjennelser, så klarer vi også å stille nye spørsmål og dermed lage

«Bygg ikke gudstroen på at evolusjonsteorien en gang vil falle. Om den gjør det, hvordan vet vi så at det er Bibelens gud som var Skaperen, og ikke en annen?»

Jarl Giske

nye hvite felt på vitenskapskartet. Personlig drømmer jeg beskjedent om å finne nok tid i 2006 til å revidere læreboka i evolusjon som Per Jakobsen og jeg skrev i 1999, fordi faget har utviklet seg betydelig på disse få årene. Det er ingen ting som pirrer forskere mer enn når det viser seg at noe vi holdt for grundig forstått likevel må tenkes gjennom på nytt, og at forrige generasjon av forskere tok feil. Enhver forskers mulighet til stor berømmelse ligger nettopp i å vise at det alle holdt for sant viste seg å være feil. Det har aldri tidligere vært så mange unge og dyktige forskere som drømmer om å punktere gamle «sannheter».

Men bygg ikke gudstroen på at evolusjonsteorien en gang vil falle. Om den gjør det, hvordan vet vi så at det er Bibelens gud som var Skaperen, og ikke en annen? Du vet vel svaret: folk tror på den de har møtt, ikke på den de har lest om. Jeg fastholder at dette er utfordringen, selv om Tyvand kaller dette for «ape-logetikk».

Jarl Giske
Universitetet i Bergen

biskop i Borg

Neste biskop bør kunne stoles på

Gunner Ljødal fra Eidsvoll går i Vårt Land ut den 8. juni og erklærer at menighetsrådene i Borg vil ha en kvinne som Biskop. Han erklærer med store ord at flere menighetsråd har nominert kvinner til ny biskop i Borg, og i Eidsvoll har til og med samtlige menighetsråd nominert en eller flere kvinner på topp. Dette er vel ikke helt tilfelle.

Det mange menighetsråd har gjort er at de har kommet med forslag på kandidater til bispedømmet som så har nominert 5 kandidater hvorav to er kvinner. Alle menighetsrådene i Eidsvoll hadde vel eller ikke hatt nominasjonsmøte om saken da Gunner Ljødal skrev sitt innlegg.

Gunner Ljødal har også kommet med noen av de samme påstander i lokalavisen Eidsvold Blad. Han har også beskyldt Eidsvold blad for å ha satt i gang en kampanje for å få vår Prost Bjarne Olav Weider som biskop. Gunner Ljødal fikk et

betimelig svar fra avisen på lederplass, hvor avisen klart tar avstand fra hans påstander. Det Eidsvold Blad imidlertid har forstått er at det er mange som nettopp vil ha Prost Weider som ny biskop. Derfor ble hans person og navn så interessant at avisen har hatt flere artikler om både han og bispenominasjonen.

Det som imidlertid kan sies i denne saken er at vi er mange som vil ha en biskop som vi vet står på skriftens klare ord når det gjelder homofili.

Med sjokk har mange av oss merket oss at det er bare to av kandidatene som er nominert som klart tar avstand fra homofilt partnerskap for prester. Det er rektor Halvor Nordhaug og prost Bjarne Olav Weider.

Derfor er det for mange av oss bare to kandidater å velge mellom. De tre andre kandidatene har selv satt seg utenfor ved å gå inn for homofilt partnerskap for prester.

I tillegg så er det nok mange av

oss som føler noen ganger at Romerikes tre prostier ofte blir glemte i bispedømmets daglige arbeid.. Avstanden er ikke så lang fra Fredrikstad til Eidsvold, men noen ganger virker det nok slik sett fra de skogkledde åser på Øvre Romerike. Derfor synes mange av oss at det hadde ikke vært noe dårlig valg å få Bjarne Olav Weiders som neste Biskop i Borg. Han er selv vokst opp i Hurdal og hatt 18 år som prest i Hovin menighet og fra 1999 som prost i Øvre Romerike prosti.

I likhet med nominasjonen til Oslo Bispedømme handler det ikke om kvinne eller mann på bispestolen i Borg, men om hvem som vil stå på kirkens gamle grunn i både dogmatikk og etikk. Det forsto grasrota i nominasjonen til ny biskop i Oslo. Måtte også mange forstå det i nominasjon av ny biskop i Borg.

Iver Anders Granerud
Seniorprest i Øvre Romerike,
Borg Bispedømme.

Vi vil ikkje ha det slik

Det stunder til val. Og det vantar ikkje på «tilbod» frå dei ulike partia. Eg ser at fleire parti vil mest ha «fri flyt» av alkohol. Det er rart at det på denne måten blir fridd til veljarane. For ein les i media at det vert bruka alkohol meir enn nokon gong før her i landet. Det synest som ein skal kvitte seg med mindreverds skjensla om at det er så mykje friare ute i den store verda. Men vi les at det i EU vert diskutert om ikkje innførselskvotane er for store innanfor EU-området.

EU-ekspertar gjer framlegg om felles minste 18-årsgrense, høgare avgifter og kampanje mot rus i trafikken. Det restriktive notatet vert sett på som ein del av førearbeidet til EU sin nye alkoholpolitiske strategi. Her er det altså på gang å redusere bruken av alkohol. Verdas Helseorganisasjon, WHO, vedtok i mai ein alkoholpolitisk resolusjon som gir WHO eit sterkt mandat for å arbeide med alkoholpolitikken internasjonalt. Alkohol er ein av dei største årsakene til sjukdom og vald i verda, heiter det frå WHO. I eit medieoppsett les eg at 41.000 russarar dør av alkohol kvart år.

Ein skulle nesten tru at dei politiske partia her heime som ønskjer seg meir alkohol har gløymt dette. I alle fall bør ikkje argumentet om at det er så mykje betre utanfor vår eiga dør nyttast i argumentasjonen.

Eg må seie det: Frieriet til veljarane med løfte om friare omsetning av alkohol -og billegare- må takast for det det er: Billeg valagn. Eg hadde venta ein meir balansert bruk i argumentasjonen. Ein skulle vente at parti som tek mål av seg til å styre landet vårt også ville sjå dei negative aspekt.

Osvald Nordhaug